



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Capvt XVII. Aspiratio & votum animæ Jesu Christo crucifixio devotæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

CAPVT XVII.

Aspiratio & votum animæ IESV CHRISTO crucifixo devota.

His igitur, quæ hæcenus diximus, sedulo attentèque perpenſis, proclive erit, opinor, accendi, aliquo Christum crucifixum piè conſtanterq; complectendi desiderio; & in has ijsve affines voces affectûsve erumpere.

Memoriâ utique memor ero dolorum & amaritudinum Domini mei, & præ ſtupore, amore, dolore, *tabeſcet in me anima mea. Miſerationum Domini recordabor. In æternum non obliſcifcar miſerationes iſtas. Mihi, ad hæerere DEO meo crucifixo, bonum eſt.*

Atque hæc ſit pars mea, ô bone IESV; hæc occupatio, ſtudium, requies; hæc conſolatio, ſapor, dulcedo, delectatio mea.

Contemplantur aliæ ſublimis animæ, quibus ea beata fors obrigit, ſedentem te ſupra ſolium excelſum & elevatum, ſpectent conſtitutum ad Patris dexteram, aut complectantur ſanè Unigenitum in ſinu Patris, & ad dulces amplexus tuæ Divinitatis admiſſæ, ſupra pectus tuum cum dilecto diſcipulo, leni ſopore intimæ contemplationis obdormiant, neque ſuſcitantur rerum tumultu terrenarum. Mihi infirmo atque infimo ſufficiat, ſi inveniam te foris fratrem meum, & inter crucis brachia pendentem, affectu complectar & deoſeuler, tibi vulnerato, illuſo, deſpreto intimè adhæream, & ſub umbra iſta tuæ infirmitatis reſpirem, dum melior dies & ſplendor æternus aſpiret.

Nimirum ut ait quidam Propheta tuus: *Montes excelſi cervi; petra refugium herinaceis.* Qui jam perfecti ſunt, inſtar cervorum montes excelſos habitantium, depreſſiora
hæc

Ps. 103.

hæc assumptæ carnis mysteria sublimiori contemplatione transcendant. Mihi, qui instar hericij adhuc spinis peccatorum oblitus sum, refugium erit Humanitatis tuæ petra; in ejus cavernis (hoc est, in sacris tuis vulneribus) asyli locum inveniam, & jugi in illis meditatione commorabor.

Et fortè erit aliquando (quæ est amoris tui suavitas) ut per ipsa vulnera introducas me ad cor tuum, & per hoc in ipsa Sancta Sanctorum, in arcana adyta divinitatis tuæ; ubi mihi immutes cor aliud, & ipse commuter in virum alterum; & spinis peccatorum depositis, jam assumam pennas ut aquilæ, aut intimis mentis affectibus, saliam & ipse sicut hinnulus cervorum, super montes aromatum.

Sed hoc quidem, quod supra votum est, æternæ illi (si ita videbitur) felicitati reservabis: at versanti adhuc in exilio & in his tenebris mortalis vitæ, fors mihi sat felix obvenerit, si casto amore tibi crucifixo conjungar, si pro te & tecum nunc patiar, tecum crucifigar, in te vivam, tecum moriar; & tecum aliquando resurgam,
& tecum regnem in æternum,
Amen.

